

BIURO
WYCINKÓW
PRASOWYCH

Warszawa
pl. Starynkiewicza 7
Tel. 8-59-59

TYGODNIK POWSZECHNY KRAKÓW

wydanie

2 8. PAZDZ 1962

Nr 43

z dn.

ZNAMY TO, ZNAMY...

Teatr Ludowy w Nowej Hucie jako drugą premierę sezonu zaprezentował „Człowieka z gestem” („El Gesticulador”) Rodolfo Usigli. Bardzo cenna jest już sama inicjatywa teatru: poszukiwanie pewnych treści intelektualnych w pisarstwie narodu, którego doświadczenia historyczne czynią go nam bliskim. Spotkanie — i to pierwsze — polskiego widza z dramaturgią meksykańską, trzeba to zaakcentować, wzbudziło jednak duże rozczerowanie. Smutek jest tym większy, że stało się to na deskach sceny, która cieszy się w kraju zasłużoną opinią t e a t r u

pierwszego. „Człowiek z gestem” mógł być rewelacją teatralną w Buenos Aires, czy Caracas w roku 1961, nie mógł się nią jednak stać w Polsce w roku 1962. To wszystko, co komunikuje nam Usigli na temat rewolucji, znamy od niego lepiej, głębiej.

Usigli zna mechanizm rewolucji, przewrotów. Wie, jak się robi politykę. W „Człowieku z gestem” zawarł sporo mądrych aforyzmów o władzy i jej schorzeniach we współczesnym świecie.

Przedstawienie nowohuckie „Człowieka z gestem” nie ma ani jednego wybitniejszego aktora. Wszystkie kreacje, nawet tytułowa (Stanisław Michalik), są poniżej przeciętnej aktorstwa w Polsce. Bez dobrych aktorów nie ma dobrego teatru — nigdy nie jest za dużo powtarzania tego truizmu.

Najlepsza z całego spektaklu — jeśli można wyodrębnić jego składowe elementy — to scenografia. Upoetyzowany pejzaż meksykański z przezabawnymi kaktusami. Narastająca z każdą odsłoną kompozycja ram czy luster, dobrze współgrająca z Pirandellowską koncepcją odbić osobowości. Bo Usigli, choć podejmuje inną tematykę niż ów sławny Sycylijszyk, jako dramaturg terminuje przede wszystkim u autora „Henryka IV”. „El Gesticulador” został napisany w roku 1938 — i to go częściowo tłumaczy. Mając na na uwadze tę okoliczność, przestajemy się dziwić, że jego technika dramatyczna traci już myśzką.

Rodolfo Usigli: „Człowiek z gestem” („El Gesticulador”). Tłum z hiszpańskiego Maria Sten. Reżyseria: Krystyna Skuszanka. Scenografia: Marian Garlicki. Opracowanie muzyczne: Jerzy Kaszycki. Teatr Ludowy w Nowej Hucie. Prapremiera europejska.